

Τη δεκαετία του 1950 οι μεταμοσχεύσεις καρδιάς ή πνευμόνων ήταν θέμα επιστημονικής φαντασίας. Σήμερα, ύστερα από περισσότερες από 80.000 μεταμοσχεύσεις καρδιάς/πνευμόνων παγκοσμίως, μια

τέτοια μεταμόσχευση, σε πολλά κέντρα, δεν αποτελεί πλέον είδηση αλλά σχεδόν επέμβαση ρουτίνας. Πώς όμως έφτασε ώς εδώ η επιστήμη; Ποιοι ασθενείς και με ποιες προϋποθέσεις, πιθανότητες επιτυχίας και μακροπρόθεσμες προοπτικές μπορούν να ωφεληθούν από μια μεταμόσχευση καρδιάς ή πνευμόνων;

**Γράφει
ο Γ. Η. ΣΑΡΡΗΣ**

Διευθυντής
Δ' Καρδιοχειρουργικού
Τμήματος Παιδών και
Συγγενών
Καρδιοπαθειών,
Ωνάσεω
Καρδιοχειρουργικό
Κέντρο

Στα τέλη της δεκαετίας του '50 ο καθηγούτης Καρδιοχειρουργικής Norman Shumway του Πανεπιστημίου Στάνφορτ στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ άρχισε μια εντατική ερευνητική προσπάθεια, με στόχο την πραγματοποίηση μεταμόσχευσης καρδιάς στον άνθρωπο. Υστερα από πολυετείς μελέτες και προσπάθειες σε πειραματόζωα, πέτυχε την επίλυση όλων των βασικών προβλημάτων μιας μεταμόσχευσης καρδιάς, επινόησε δηλαδή τις κειρουργικές μεθόδους που απαιτούνται για την αφίρεση της καρδιάς από το δότη (προστατεύοντας τη βιωσιμότητα του οργάνου) και την εμφύτευσή της στο λήπτη, από τον οποίο αφαιρείται η άρρωστη καρδιά.

Μελέτησε το φαινόμενο της απόρριψης του καρδιακού μοσχεύματος, το οποίο αντιμετώπισε με επιτυχία χρησιμοποιώντας τα ανοσοκατασταλτικά φάρμακα που είχαν δοκιμαστεί στη μεταμόσχευση νεφρών (αζαθειοπρίνη και στεροειδή). Με τις μεθόδους αυτές

Κατάλληλη ηλικία

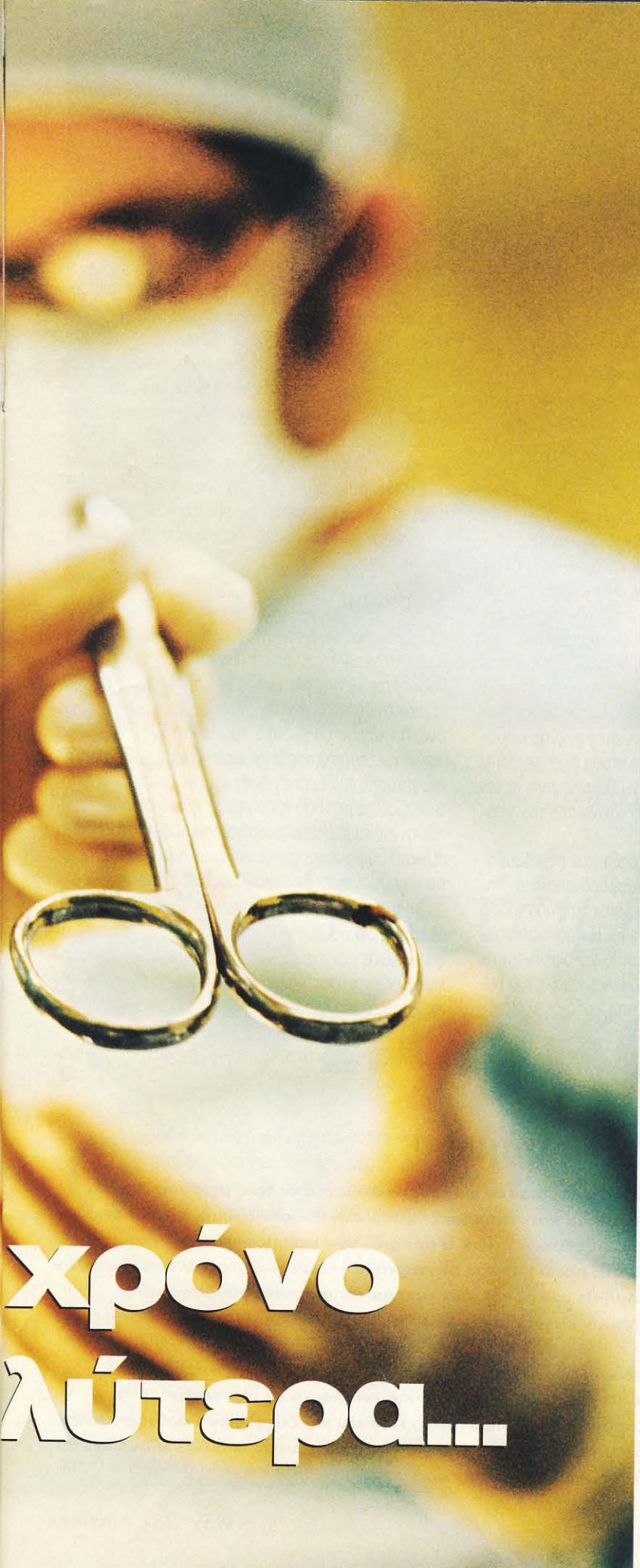
Δεν υπάρχει αυστηρό όριο ηλικίας. Μπορούν να μεταμοσχευθούν ασθενείς από τη νεογνική ηλικία με ανώτερο όριο που κυμαίνεται στα 65-70 χρόνια.

Για παράδειγμα, οι υποψήφιοι για μεταμόσχευση επλέγχονται με πολλές αιματοθορυστικές και άπλης εξετάσεις για να κριθεί η καταλληλότητά τους για μια τέτοια εγχείρηση.

Η μεταμόσχευση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί αν συνυπάρχει μαζί με το καρδιακό πρόβλημα κάποιο σοβαρό νόσημα, όπως κακοήθης όγκος ή σοβαρή μη επεγχόμενη μικροβιακή ή ιογενής πλοίμωξη (ηπατίτιδα ή HIV-AIDS).

Πραγματοποιούνται πάνω από 3.000 μεταμοσχεύσεις καρδιάς το χρόνο σε περισσότερα από 300 μεταμοσχευτικά κέντρα σε όλη την Ευρώπη

Kάθε Kai L.O.

χρόνο λύτερα...

πέτυχε μακροχρόνια επιβίωση σε πειραματόζωα έπειτα από μεταμόσχευση καρδιάς και, έτοιμος να προχωρήσει και σε μεταμόσχευση στον άνθρωπο, περίμενε να παρουσιαστεί κατάλληλος δότης.

Εν τω μεταξύ, ο Christian Barnard, που είχε μάθει τις τεχνικές του Shumway από τον πρώτο μαθητή και συνεργάτη του Richard Lower (που είχε μεταποδήσει στο Πανεπιστήμιο Medical College of Virginia) βρήκε πρώτος δότη στο Cape Town Hospital της N. Αφρικής και πραγματοποίησε την πρώτη επιτυχημένη μεταμόσχευση καρδιάς στον άνθρωπο το Δεκέμβριο του 1967 (ο πρώτος αυτός ασθενής επέζησε μόλις 18 ημέρες). Εναν μόνα αργότερα, ο Shumway πραγματοποίησε την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς στις ΗΠΑ.

Μέσα σε έναν χρόνο, πάνω από 100 μεταμοσχεύσεις καρδιάς πραγματοποιήθηκαν σε 17 χώρες, χρησιμοποιώντας την απλή τεχνική του Shumway, ολλά τα αποτελέσματα ήταν απογοντευτικά: Η μέση επιβίωση ήταν μόλις 29 ημέρες, κυρίως επειδή οι μεταμοσχεύσεις αυτές έγιναν χωρίς να υπάρχει η βαθιά γνώση του αντικειμένου που είχε αποκτήσει ο Shumway με πολυετείς έρευνες.

Τα περισσότερα κέντρα (συμπεριλαμβανομένων αυτών σε μεγάλα Πανεπιστήμια, όπως το Χάρβαρντ) εγκατέλειψαν τις μεταμοσχεύσεις καρδιάς, η ομάδα όμως του Shumway συνέχισε τις προσπάθειες χωρίς διακοπή, επινοώντας διαρκώς νέες λύσεις στα προβλήματα και βελτιώνοντας συνεχώς τα αποτελέσματα.

Το επόμενο μεγάλο βήμα έγινε το 1980, όταν ερευνητές στο Ηνωμένο Βασίλειο ανακάλυψαν τις εξαιρετικές ανοσοκαταστατικές ιδιότητες ενός νέου φαρμάκου, της κυκλοσπορίνης. Πρέπει να σημειώσουμε με περηφάνια ότι στις έρευνες αυτές πρωτοστάτησε ο σημερινός καθηγητής Μεταμοσχεύσεων του Πανεπιστημίου Αθηνών A. Κωστάκης.

Με τη βοήθεια της κυκλοσπορίνης, τα αποτελέσματα των μεταμοσχεύσεων καρδιάς βελτιώθηκαν δραστικά, τα μεταμοσχευτικά κέντρα πολλαπλασιάστηκαν, ώστε σήμερα να πραγματοποιούνται πάνω από 3.000 μεταμοσχεύσεις καρδιάς το χρόνο σε περισσότερα από 300 μεταμοσχευτικά κέντρα ανά τον κόσμο. Επίσης, η κυκλοσπορίνη επέτρεψε την ανάπτυξη των μεταμοσχεύσεων καρδιάς και σε παιδιά (αφού πλέον δεν χρειάζονταν για πρόληψη της απόρριψης μεγάλης δόσεις κορτιζόνης, φάρμακο ιδιαίτερα επιβαρυντικό για τη σωματική ανάπτυξη των παιδιών).

Ακόμα, ο χρήση της κυκλοσπορίνης, μαζί με την τελειοποίηση των χειρουργικών τεχνικών, συνέβαλε στην επιτυχή ανάπτυξη των μεταμοσχεύσεων συνδυασμού καρδιάς-πνευμόνων (πάλι με πρωτο-